

Pasen 2020

Zo'n vreemde Pasen als deze hebben we nog nooit gehad, en zullen we ook wel nooit meer beleven. En wij zullen hem ook nooit vergeten. Er zijn, denk ik, meer dingen die nu een sterke indruk op ons maken. We hebben er ruim de tijd voor ze echt te beleven. Zo kan de corona ons gemakkelijker doen beseffen dat wij ons leven niet zelf dragen, niet zelf in stand houden, maar dat het ons geschonken wordt. Een kerkelijke hymne verwoordt het mooi:

*“Voor wij bestonden, riep Hij ons bij name,
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen,
zag Hij ons aan en bracht Hij ons tesamen,
God onze Vader.*

*Door U geschapen om uit U te leven;
hartslag en adem hebt Gij ons gegeven,
land waar wij wonen, licht waarna wij streven,
oorsprong en toekomst.”*

Ons leven, een heel kostbaar geschenk. Een kwetsbaar geschenk ook, dat verzorging en bescherming vraagt, soms bijzonder veel. Het is een opgave, het verplicht ons. En het is een geschenk dat een belofte inhoudt. Wij hebben hier op aarde niet het eeuwig leven. Maar alleen al het ervaren – in geloof – dat Hij ons bij name riep, dat wij met Hem verbonden zijn, dat Hij ons ziet en hoort, houdt de belofte in dat Hij ons niet laat vallen als wij deze wereld verlaten. Dat het leven voortduurt is ook een ingeschapen verlangen. Jezus heeft dit verlangen bevestigd: “Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken?”

Hij is ons voorgedaan: door alle ellende en de dood heen is Hij nu in het eeuwige Licht. Dat is zijn Pasen. Wij gedenken dat – hoe sober ook dit jaar – en door dit te vieren hebben we er al deel aan: oorsprong en toekomst.

Ik wens ieder een zalig Pasen!
Nijmegen, H. Antonius van Padua

Jan Zuiker